

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24 - מדינת ישראל נ' אסף הרוש

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24 - מדינת ישראל נ' אסף הרוששלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24

מדינת ישראל

נגד

אסף הרוש

ע"י ב"כ עו"ד לירן זילברמן

בית משפט השלום בירושלים

[16.10.2024]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 14.2.22 התקיימה הפגנה רבת משתתפים בירושלים. בין המפגינים היה גם המתלונן, אשר עמד על שפת המדרכה, כך שגבו צמוד אל מעקה הבטיחות שעל המדרכה. במהלך ההפגנה ניתנה הוראת פיזור כדין, ואושר לשוטרים לעשות שימוש באמצעים לפיזור הפרות סדר. הנאשם, שבאותה עת שירת כשוטר במשטרת ישראל, פנה אל המתלונן והורה לו לעבור אל מעבר למעקה הבטיחות. המתלונן לא נענה להוראת הנאשם ונותר עומד במקומו. בשלב זה הנאשם עזב את המקום. מיד לאחר מכן תפס הנאשם באלה שהיתה ברשותו של שוטר אחר, שב אל המתלונן וחבט ברגליו שלוש פעמים. הנאשם ניגש אל המתלונן פעם נוספת, דחף אותו בחזהו בשתי ידיו, אחז ברגליו והעיף בחוזקה אחורנית אל מעבר למעקה, וכתוצאה מכך התהפך המתלונן ונפל על ראשו. לבסוף נטען כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שבר בשורש כף יד ימין, שבר בצלעות וחבלה בראש.
- לפני טענה מקדמית מטעם הנאשם לפגם או פסול בכתב האישום, ולצדה בקשה להורות על תיקון כתב האישום. על פי הנטען, מכתב האישום לא ברור מהו המעשה אשר מגבש עבירה פלילית. עוד נטען כי מיוחס לנאשם שחבט ברגליו של המתלונן שלוש פעמים, אך לא מיוחסת לו גרימת חבלה ברגלו של המתלונן. כן נטען כי לנאשם מיוחסת דחיפתו של המתלונן בחזהו, אחיזה ברגליו והעפתו לאחור אל מעבר למעקה, אך לא פורט איזה מהמעשים גרם לחבלות המתוארות בסעיף 8 לכתב האישום- שבר בשורש כף יד ימין, שבר בצלעות וחבלה בראש.
- ב"כ הנאשם ביקש להורות למאשימה לתקן את כתב האישום ולהבהיר איזה ממעשי הנאשם גרם לחבלות המתוארות בכתב האישום ואיזה מן המעשים המיוחסים מהווים לשיטתה תקיפה- שמא אלה החבטות באמצעות האלה, ההדיפה בחזה או אחיזה ברגליים והעפתן אחורנית.
- המאשימה ביקשה לדחות את הטענה המקדמית וטענה כי כתב האישום מתאר מסכת אירועים אחת ויחידה שנמשכה כדקה אחת, שהחלה בחבטות הנאשם באמצעות אלה ברגלו של המתלונן, המשיכה בדחיפתו והסתיימה באחיזה ברגליו והעפתו אחורנית אל מעבר למעקה הבטיחות, וכי כתוצאה מכלל המעשים הללו נגרמו למתלונן החבלות המתוארות בכתב האישום. לפיכך טענה המאשימה כי אין פגם או פסול בכתב האישום.

4. דין הטענה המקדמית להידחות. לא מצאתי כי יש גם או פסול בתיאור המופיע בכתב האישום.
 5. העבירה שבה מואשם הנאשם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היא עבירה תוצאתית שיסודותיה - התנהגות המהווה תקיפה, נסיבה- שעל פיה התקיפה היא כלפי אדם, תוצאה- גרימת חבלה של ממש, וקשר סיבתי בין ההתנהגות לתוצאה. כתב האישום כולל את כל אלה.
 6. אשר ליסוד ההתנהגותי, אודה כי אני מתקשה להבין את הבקשה לפרט איזה ממעשי האלימות המתוארים בכתב האישום מהווה תקיפה. אין צורך בידע משפטי, אלא די בידע כללי, כדי להבין שכל מגע תוקפני ולא מורשה בגופו של אחר מהווה תקיפה, ובכלל זה גם חבטה ברגליו של אדם באמצעות אלה, גם דחיפתו וגם אחיזה ברגליו והעפתו בכח אל מעבר למעקה שלצדו הוא עומד. כל אלה מקיימים, כל אחד בנפרד, וודאי כשהם מצטרפים זה לזה, את היסוד ההתנהגותי הנדרש בעבירת התקיפה. אמנם בשל הקרבה בזמן של המעשים ומשכו הקצר של האירוע כולו, המאשימה בחרה להקל עם הנאשם ולייחס לו עבירה אחת בלבד של תקיפה, ואולם בכך אין כדי להקים פגם או פסול בכתב האישום.
 7. יתר יסודות העבירה מתוארים אף הם בכתב האישום- כך מתואר כי התקיפה הופנתה כלפי אדם, כך מתוארות תוצאות התקיפה שהן החבלות שנגרמו, וכך צוין קיומו של קשר סיבתי בין ההתנהגות לתוצאה, הבא לביטוי במילים "כתוצאה ממעשיו של הנאשם" הפותחות את סעיף 8 לפרק העובדות בכתב האישום.
 8. מתוך לשונו הפשוטה של כתב האישום ברור כי המאשימה מייחסת את תוצאות התקיפה לכלל מעשיו של הנאשם. השאלה מהו מנגנון הגרימה המדויק היא שאלה ראייתית שהמקום להבהירה הוא בשלב הבאת הראיות ולא בכתב האישום עצמו.
 9. לפיכך, הטענה המקדמית נדחית. ממילא אין מקום להורות למאשימה לתקן את כתב האישום.
 10. המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"ה, 16 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.